

۸۰۴۰۹

شماره

۱۱۱ - ۱ / ۱۱۱

پیوست

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیان

ورود به دیپرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۸۵۷۸، ۱۱/۸/۲۰۱۱ صبح

تاریخ ثبت: ۱۱/۱/۲۰۱۱
اقدام کننده: عصر

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۰۰۵/۲۹۰۴۰/۱۳۸۲/۱۲ مورخ ۱۳۸۲/۵/۱۲ دولت در مورد موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و تبادل اطلاعات در مورد مالیات‌های برداشته شده بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی اردن هاشمی که در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۸۲/۱۰/۲۳ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی در ماده واحده به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهارنظر آن شورای محترم پیوست ارسال می‌گردد.

مهدی کربلائی
رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رسم

بیان

ورود به دیپرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۵۷۸/۱۱/۸۲ صبح
تاریخ ثبت: ۱۱ آذر ۱۳۹۰
اقدام کننده: اردن هاشمی

لایحه موافقنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و تبادل اطلاعات درمورد مالیات‌های بردرآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی اردن هاشمی

ماده واحده - موافقنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و تبادل اطلاعات درمورد مالیات‌های بردرآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی اردن هاشمی مشتمل بر یک مقدمه و بیست و هشت ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره - اجرای مقاد بند (۴) ماده (۲۴) موافقنامه با رعایت اصل یکصد و سی و نه (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران خواهد بود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و تبادل اطلاعات درمورد مالیات‌های بردرآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی اردن هاشمی

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی اردن هاشمی که از این پس دولتهاي متعاهد ناميده می شوند، با تمايل به انعقاد موافقنامه‌اي به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و تبادل اطلاعات درمورد مالیات‌های بردرآمد، به شرح زير توافق نمودند:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریض

بررسی

پست

لایحه

۸۰۴۰۹

شماره

۱۷۲۸/۱۱/-۱

ماده ۱ - اشخاص مشمول موافقنامه

این موافقنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم بکی از دولتهای متعاهد یا هر دو آنها

باشند.

ماده ۲ - مالیاتهای موضوع موافقنامه

۱ - این موافقنامه شامل مالیات بردرآمد است که صرفنظر از نحوه اخذ آنها، از سوی هر دولت متعاهد یا مقامات محلی آنها وضع می‌گردد.

۲ - مالیات بردرآمد عبارت است از مالیات برکل درآمد یا اجزای درآمد از جمله مالیات بردرآمد های حاصل از نقل و انتقال اموال منقول یا غیر منقول، مالیات برکل مبالغ دستمزد یا حقوق پرداختی توسط مؤسسات و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه.

۳ - مالیاتهای موجود مشمول این موافقنامه عبارند از :

الف - درمورد جمهوری اسلامی ایران:

- مالیات بردرآمد،

- مالیات بر دارائی،

(که از این پس «مالیات ایران» نامیده می‌شود)

ب - درمورد پادشاهی اردن هاشمی:

- مالیات بردرآمد،

- مالیات بر توزیع (بخش)،

- مالیات خدمات اجتماعی،

(که از این پس «مالیات اردن» نامیده می‌شود)

۴ - این موافقنامه شامل مالیاتهایی که نظیر یا دراساس مشابه مالیاتهای موجود برده و بعد از تاریخ امضای این موافقنامه به آنها اضافه و یا بجای آنها وضع شود، نیز خواهد بود. مقامات صلاحیتدار دولتهای متعاهد، ظرف مدت معقولی یکدیگر را از هر

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریم

بیان

۸۰۴۰۹

شماره

۱۷۸۷/۱۱ - ۹

تاریخ

پیوست

تغییری که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، مطلع خواهند نمود.

ماده ۳ - تعاریف کلی

۱ - از لحاظ این موافقنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضا نماید، معانی اصطلاحات به قرار زیر است:

الف - «جمهوری اسلامی ایران» به مناطق تحت حاکمیت و با صلاحیت جمهوری اسلامی ایران اطلاق می شود.

ب - اصطلاح «اردن» به قلمرو پادشاهی اردن هاشمی، آبهای سرزمینی اردن و بستر دریا و زیر بستر آبهای سرزمینی اطلاق می گردد و شامل هر منطقه مأموراء محدوده آبهای سرزمینی اردن و بستر دریا و زیر بستر منطقه مذبور که به موجب قوانین اردن و مطابق حقوق بین الملل به عنوان منطقه ای که اردن به منظور اکتشاف و استخراج منابع طبیعی زنده یا غیرزنده حق حاکمیت خود را بر آنها اعمال می نماید تعیین گردیده یا از این پس تعیین خواهد شد، نیز می گردد.

پ - «شخص» اطلاق می شود به :

- شخص حقیقی،

- شرکت یا هر مجموعه دیگری از افراد.

ت - «شرکت» اطلاق می شود به هر شخص حقوقی یا هر واحدی که از لحاظ مالیاتی به عنوان شخص حقوقی محسوب می شود.

ث - «دفتر ثبت شده» به مفهوم دفتر مرکزی ثبت شده طبق قوانین مربوط هر دولت متعاهد می باشد.

ج - « مؤسسه یک دولت متعاهد» و « مؤسسه دولت متعاهد دیگر» به ترتیب به مؤسسه ای که به وسیله مقیم یک دولت متعاهد و مؤسسه ای که به وسیله مقیم دولت متعاهد دیگر اداره می گردد اطلاق می شود.

متن

شماره

۱۷۸۹/۱۱ - ۱

تاریخ

پیوست

ج - «حمل و نقل بین المللی» به هرگونه حمل و نقل توسط کشتی، فایق، وسایط نقلیه هوایی، جاده‌ای و راه‌آهن اطلاق می‌شود که توسط مؤسسه یک دولت متعاهد انجام می‌شود، به استثنای مواردی که کشتی، فایق، وسایط نقلیه هوایی، جاده‌ای و راه‌آهن صرفاً برای حمل و نقل بین نقاط واقع در یکی از دو دولت متعاهد استفاده شود.

ح - «مقام صلاحیتدار»:

- در مورد جمهوری اسلامی ایران به وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده مجاز او اطلاق می‌شود.

- در مورد پادشاهی اردن به وزیر دارایی یا نماینده مجاز او اطلاق می‌گردد.

خ - اصطلاح «بعد» اطلاق می‌شود به:

- هر شخص حقیقی که تابعیت یکی از دولتهای متعاهد را دارا باشد،

- هر شخص حقوقی که وضعیت قانونی خود را از قوانین جاری در یک دولت متعاهد کسب می‌نماید.

۲ - در اجرای این موافقتنامه توسط یک دولت متعاهد، هر اصطلاحی که تعریف نشده باشد، دارای معنای به کار رفته در قوانین آن دولت متعاهد راجع به مالیات‌های موضوع این موافقتنامه است، به جز مواردی که اقتضای سیاق عبارت به گونه‌ای دیگر باشد.

ماده ۴ - مقیم

۱ - از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقیم یک دولت متعاهد» به هر شخصی اطلاق می‌شود که به موجب قوانین آن دولت متعاهد، از حیث اقامتگاه، محل سکونت، محل ثبت یا به جهات مشابه دیگر مشمول مالیات آن دولت باشد و همچنین این اصطلاح شامل آن دولت یا مقام محلی خواهد بود. باوجود این، اصطلاح مزبور شامل شخصی نخواهد بود که صرفاً به لحاظ سرمایه و یا کسب درآمد از منابع واقع در آن دولت مشمول مالیات آن دولت می‌شود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریں

بررسی

۸۰۴۰۹ شماره

۸۷/۱۱/۱ تاریخ

پیش

ب

۲ - در صورتی که حسب مقررات بند (۱) این ماده شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاهد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد :

الف - او مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن، محل سکونت دائمی در اختیار دارد. اگر او در هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن علایق شخصی و اقتصادی بیشتری دارد (مرکز منافع حیاتی).

ب - هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد، یا جنابه او در هیچ یک از دو دولت، محل سکونت دائمی در اختیار نداشته باشد، مقیم دولت متعاهدی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا بسر می برد.

پ - هرگاه او معمولاً در هر دو دولت متعاهد بسر برد یا در هیچ یک بسر نبرد، مقیم دولتی تلقی می شود که تابعیت آن را دارد.

ت - هرگاه او تابعیت هیچ یک از دو دولت متعاهد را نداشته باشد و یا در صورتی که نتوان براساس بندهای فوق او را مقیم یکی از دولتهای متعاهد تلقی کرد، موضوع با ترافق مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد حل و فصل خواهد شد.

۳ - در صورتی که شخصی غیر از شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاهد باشد، آن شخص، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که محل مدیریت مؤثروی در آن واقع است.

ماده ۵ - مقر دائم

۱ - از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقر دائم» به محل ثابتی اطلاع می شود که از طریق آن، مؤسسه یک دولت متعاهد کلاً یا جزئیاً در دولت متعاهد دیگری به کسب و کار اشتغال دارد.

۲ - اصطلاح «مقر دائم» به ویژه شامل موارد زیر است :

الف - محل اداره.

ب - شعبه.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر نسخ

شماره

۱۳۹۷/۱۱/۱۰

تاریخ

پیوست

بیان

پ - دفتر.

ت - کارخانه.

ث - کارگاه.

ج - معدن، چاه نفت یا گاز، معدن سنگ یا هر محل دیگر اکتشاف، استخراج و یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

ج - انبار یا عمارتی که به عنوان نمایندگی فروش مورد استفاده قرار می‌گیرد.

- ۳

الف - کارگاه ساختمانی، پروژه ساخت، سوارکردن و یا نصب ساختمان یا فعالیتهای مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبط با آن، «مقر دائم» محسوب می‌شوند ولی فقط در صورتی که این کارگاه، پروژه یا فعالیتها بیش از دوازده ماه استقرار یادامه داشته باشد.

ب - ارائه خدمات از جمله خدمات مشاوره‌ای توسط یک مؤسسه به وسیله کارمندان یا کارکنانی که به همین منظور استخدام شده‌اند ولی فقط در صورتی که این گونه فعالیتها (جهت طرح مشابه یا مربوط) در آن کشور برای دوره یا دوره‌هایی که مجموع آنها بیش از شش ماه در یک دوره دوازده ماهه باشد، ادامه یابد.

۴ - علی‌رغم مقررات قبلی این ماده، انجام فعالیتهای مشروحه زیر توسط مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر به عنوان فعالیت از طریق «مقر دائم» تلقی نخواهد شد:

الف - استفاده از تأسیسات، صرفاً به منظور انبار کردن یا نمایش اجنباس یا کالاهای متعلق به مؤسسه.

ب - نگهداری کالا یا اجنباس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور انبار کردن یا نمایش.

پ - نگهداری کالا یا اجنباس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور فرآوری آنها توسط مؤسسه دیگر.

ت - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور خرید کالاهای اجنباس، یا

بیانی

پیش

۱۰۴۰۹ شماره

۱۳۹۷/۱۱/۱

گردآوری اطلاعات برای آن مؤسسه.

ث - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور انجام تبلیغات و یا تحقیقات علمی برای آن مؤسسه و یا سایر فعالیتهایی که برای آن مؤسسه دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

ج - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور ترکیبی از فعالیتهای مذکور در جزء‌های (الف) تا (ث)، به شرط آن که فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیب، دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

۵ - علی‌رغم مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده در صورتی که شخصی (غیر از عاملی که دارای وضعیت مستقل بوده و مشمول بند (۶) این ماده است) در یک دولت متعاهد از طرف مؤسسه‌ای فعالیت کند و دارای اختیار انعقاد قرارداد به نام آن مؤسسه باشد و اختیار مزبور را به طور معمول اعمال کند، آن مؤسسه در مورد فعالیتهایی که این شخص برای آن انجام می‌دهد، در آن دولت دارای مقر دائم تلقی خواهد شد مگر آن که فعالیتهای شخص مزبور محدود به موارد مذکور در بند (۴) این ماده باشد، که در این صورت آن فعالیت‌ها چنانچه از طریق محل ثابت کسب و کار انجام گیرند به موجب مقررات بند مذکور، این محل ثابت کسب و کار را به مقر دائم تبدیل نخواهد کرد.

۶ - مؤسسه یک دولت متعاهد صرفاً به سبب آن که در دولت متعاهد دیگر از طریق حق‌العملکار، دلال یا هر عامل مستقل دیگری به انجام امور می‌پردازد، در آن دولت متعاهد دیگر دارای مقر دائم تلقی نخواهد شد مشروط بر آن که عملیات اشخاص مزبور در جریان عادی کسب و کار آنان صورت گیرد. مع ذلک، هرگاه فعالیتهای چنین عاملی به طور کامل یا تقریباً کامل به آن مؤسسه تخصیص یافته باشد، چنانچه معاملات بین این عامل و آن مؤسسه در شرایط استقلال انجام نگیرد، او به عنوان عامل دارای وضعیت مستقل قلمداد نخواهد شد.

۷ - صرف این که شرکت مقیم یک دولت متعاهد، شرکت متین و یا فعال در دولت

بیانیه

پیش

تاریخ

۱۰۹۰۹ شماره

متعاهد دیگر را کنترل می‌کند و یا تحت کنترل آن قرار دارد یا در آن دولت دیگر فعالیت تجاری انجام می‌دهد (خواه از طریق مقر دایم و خواه به نحو دیگر) به خودی خود برای این‌که یکی از آنها مقر دایم دیگری محسوب شود، کافی نخواهد بود.

ماده ۶ - درآمد حاصل از اموال غیرمنقول

۱ - درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاهد دیگر (از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری) مشمول مالیات آن دولت دیگر خواهد بود.

۲ - اصطلاح «اموال غیرمنقول» دارای همان تعریفی است که در قوانین دولت متعاهدی که اموال مزبور در آن قرار دارد، آمده است. این اصطلاح به هر حال شامل ملحقات مربوط به اموال غیرمنقول، احتشام و اسباب و ادوات مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات قوانین عام راجع به مالکیت اراضی درمورد آنها اعمال می‌گردد، حق انتفاع از اموال غیرمنقول و حقوق مربوط به پرداختهای ثابت یا متغیر در ازای کار یا حق انجام کار، ذخایر معدنی، سرچشمه‌ها و سایر منابع طبیعی از جمله نفت، گاز و معدن سنگ خواهد بود. کشتی‌ها، قایق‌ها، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای و راه‌آهن به عنوان اموال غیرمنقول محسوب نخواهند شد.

۳ - مقررات بند (۱) این ماده نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، اجراء یا در شکل دیگر استفاده از اموال غیرمنقول جاری خواهد بود.

۴ - مقررات بندهای (۱) و (۳) این ماده درمورد درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مؤسسه و درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مورد استفاده برای انجام خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد شد.

بیانی

شماره

۱۷۸۷/۱۱-۱

تاریخ

پست

ماده ۷ - درآمدهای تجاری

۱ - درآمد مؤسسه یک دولت متعاهد فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود مگر این که این مؤسسه از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاهد دیگر امور تجاری خود را انجام دهد. چنانچه مؤسسه از طریق مزبور به کسب و کار پردازد درآمد آن مؤسسه فقط تا حدودی که به موارد ذیل مربوط باشد، مشمول مالیات دولت دیگر می شود:

الف - مقر دائم مذکور،

ب - فروش کالا یا اجتناس در آن دولت دیگر که عین یا مشابه مواردی است که از طریق آن مقر دائم به فروش رفته است،

پ - انجام سایر فعالیتهای تجاری در آن دولت دیگر که عین یا مشابه مواردی است که از طریق آن مقر دائم انجام شده است.

۲ - با رعایت مقررات بند (۳) این ماده، درصورتی که مؤسسه یک دولت متعاهد از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاهد دیگر فعالیت نماید، آن مقر دائم در هر یک از دو دولت متعاهد، دارای درآمدی تلقی می شود که اگر به صورت مؤسسه‌ای متمایز و مجزا و کاملاً مستقل از مؤسسه‌ای که مقر دائم آن است به فعالیتهای نظیر یا مشابه در شرایط نظیر یا مشابه اشتغال داشت، می توانست تحصیل کند.

۳ - در تعیین درآمد مقر دائم، هزینه‌های قابل قبول از جمله هزینه‌های اجزایی و هزینه‌های عمومی اداری تا حدودی که این هزینه‌ها برای مقاصد آن مقر دائم تخصیص یافته باشند، کسر خواهد شد، اعم از آن که در دولتی که مقر دائم در آن واقع شده است، انجام پذیرد یا در جای دیگر.

۴ - چنانچه در یک دولت متعاهد روش متعارف برای تعیین درآمد قابل تخصیص به مقر دائم براساس تسهیم کل درآمد مؤسسه به بخش‌های مختلف آن باشد، مقررات بند (۲) این ماده مانع به کاربردن روش تسهیمی متعارف آن دولت متعاهد، برای تعیین درآمد مشمول مالیات نخواهد شد. در هر حال نتیجه روش تسهیمی متخذه باید با اصول این ماده

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فرمان

بیان

شماره ۸۰۴۵۹

تاریخ ۱۷/۱۱/۱۳۹۶

پست

تطابق داشته باشد.

۵ - صرف آن که مقر دایم برای مؤسسه جنس یا کالا خریداری می‌کند، موجب منظور داشتن درآمد برای آن مقر دایم نخواهد بود.

۶ - درآمد منظور شده برای مقر دایم سال به سال به روش یکسان تعیین خواهد شد، مگر آن که دلیل مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷ - درصورتی که منافع شامل اقلامی از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقنامه حکم جداگانه‌ای دارد، مفاد این ماده خدشه‌ای به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

ماده ۸ - حمل و نقل بین‌المللی

درآمد حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاهد بابت استفاده از کشتی‌ها، فایق‌ها، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای و راه‌آهن، در حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ماده ۹ - مؤسسات شریک

۱ - درصورتی که :

الف - مؤسسه یک دولت متعاهد به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشد،
یا

ب - اشخاصی واحد به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه یک دولت متعاهد و مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشند و شرایط موردن توافق یا مقرر در روابط تجاری یا مالی بین این دو مؤسسه، متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسسات مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه درآمدی که باید عاید یکی از

بتعال

۱۰۴۰۹ شماره
۱۳۸۸/۱۱/۹ تاریخ
پست

این مؤسسات می‌شد، ولی به علت آن شرایط، عاید نشده است می‌تواند جزء درآمد آن مؤسسه منظور شده و مشمول مالیات متعلقه شود.

۲ - در صورتی که یک دولت متعاهد درآمدهایی که در دولت متعاهد دیگر بابت آنها از مؤسسه آن دولت متعاهد دیگر مالیات اخذ شده، جزء درآمدهای مؤسسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کند و درآمد مزبور درآمدی باشد که چنانچه شرایط استقلال بین دو مؤسسه حاکم بود، عاید مؤسسه دولت نخست می‌شد، در این صورت آن دولت متعاهد دیگر در میزان مالیات متعلقه بر آن درآمد، تعدیل مناسبی به عمل خواهد آورد. در تعیین چنین تعدیلاتی سایر مقررات این موافقتنامه باید لحاظ شود و مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده ۱۰ - سود سهام

۱ - سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲ - مع ذلک این سود سهام ممکن است در دولت متعاهدی که شرکت پرداخت‌کننده سود سهام مقیم آن است طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی در صورتی که دریافت کننده، مقیم دولت متعاهد دیگر بوده و مالک منافع سود سهام باشد، مالیات متعلقه از مبالغ زیر تجاوز نخواهد کرد :

الف - پنج درصد (۵٪) مبلغ ناخالص سود سهام در صورتی که مالک منافع سود سهام شرکتی باشد که حداقل بیست و پنج درصد (۲۵٪) سرمایه شرکت پرداخت کننده سود سهام را در تملک داشته باشد.

ب - هفت و نیم درصد (۷.۵٪) مبلغ ناخالص سود سهام در کلیه سایر موارد. این بند تأثیری بر مالیات شرکتی که از محل درآمد آن سود سهام مزبور پرداخت می‌شود نخواهد داشت.

بیان

۱۰۴۰۹ شماره
۱۳۸۷/۱۱/۱ تاریخ
پرست

۳ - اصطلاح «سود سهام» در این ماده اطلاق می‌شود به درآمد حاصل از سهام، سهام منافع یا حقوق سهام منافع، سهام مؤسسين یا سایر حقوق (به استثنای مطالبات دیون، مشارکت در منافع) و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شراکتی که طبق قوانین دولت محل اقامت شرکت تقسیم کننده درآمد مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می‌گردد.

۴ - هرگاه مالک منافع سود سهام، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقر دائم واقع در آن، به فعالیت شغلی پردازد، یا از پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاهد دیگر خدمات شخصی مستقل انجام دهد و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به طور مؤثر مرتبط با این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده جاری نخواهد بود.

در این صورت، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) این موافقنامه حسب مورد مجری خواهد بود.

۵ - در صورتی که شرکت مقیم یک دولت متعاهد، منافع یا درآمدی از دولت متعاهد دیگر تحصیل کند، آن دولت دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد (به غیر از موقعي که این سود سهام به مقیم آن دولت متعاهد دیگر پرداخت شود یا موقعي که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به طور مؤثر مرتبط با مقر دائم یا پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاهد دیگر باشد)، و منافع تقسیم نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد، حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده، کلاً یا جزئی از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت متعاهد دیگر تشکیل شود.

ماده ۱۱ - هزینه‌های مالی

۱ - هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

شماره ۱۰۴۹
۱۳۸۷/۱۱/۴
تاریخ
پوست

متن

۲ - مع ذلک، این هزینه‌های مالی ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده و طبق قوانین آن نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت کننده، مقیم دولت متعاهد دیگر بوده و مالک منافع هزینه‌های مالی باشد، مالیات متعلقه از پنج درصد (۵٪) مبلغ ناخالص هزینه‌های مالی تجاوز نخواهد کرد.

۳ - اصطلاح «هزینه‌های مالی» به نحوی که در این ماده بکار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دینی اعم از آنکه دارای وثیقه و یا متضمن حق مشارکت در منافع بدھکار باشد یا نباشد، و به خصوص درآمد ناشی از اوراق بهادر دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق بیمه و جوایز متعلق به اوراق بهادر، اوراق قرضه یا سهام قرضه مزبور اطلاق می‌گردد، جریمه‌های تأخیر تأديه از لحاظ این ماده هزینه‌های مالی محسوب نخواهد شد.

۴ - علی‌رغم مقررات بند (۲) این ماده هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که توسط دولت متعاهد دیگر، وزارت‌خانه‌ها، سایر مؤسسات دولتی، شهرداریها، بانک مرکزی و سایر بانکهایی که کلاً متعلق به دولت متعاهد دیگر می‌باشند، کسب می‌شوند از مالیات دولت نخست معاف خواهد بود.

۵ - هرگاه مالک منافع هزینه‌های مالی، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگری که هزینه‌های مالی در آنجا حاصل شده از طریق مقر دایم فعالیت شغلی داشته باشد یا در دولت متعاهد دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و مطالباتی دینی که هزینه‌های مالی از بابت آن پرداخت می‌شود به طور مؤثر مربوط به این مقر دایم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) این موافقنامه مجری خواهد بود.

۶ - هزینه‌های مالی در صورتی حاصل شده در یک دولت متعاهد تلقی خواهد گردید که پرداخت کننده خود دولت، مقام محلی، یا فردی مقیم آن دولت باشد. مع ذلک،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر نسخ

بیان

شماره ۸۰۴۰۹

تاریخ ۱۳۹۷/۱۱/۱

پیوست

در صورتی که شخص پرداخت کننده هزینه‌های مالی، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاهد و در ارتباط با دینی که هزینه‌های مالی به آن تعلق می‌گیرد دارای مقر دائم یا پایگاه ثابت بوده و پرداخت این هزینه‌های مالی بر عهده آن مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت چنین تلقی خواهد شد که هزینه‌های مالی مذکور، در دولت متعاهد محل وقوع مقر دائم یا پایگاه ثابت حاصل شده است.

۷ - در صورتی که به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ هزینه‌های مالی که در مورد مطالبات دینی پرداخت می‌شود از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع تفاوت می‌شود بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیر الذکر اعمال خواهد شد. در این مورد، قسمت مازاد پرداختی، طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۲ - حق الامتیازها

۱ - حق الامتیازهایی که در یک دولت متعاهد حاصل و به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲ - مع ذلك، این حق الامتیازها ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت کننده، مالک منافع حق الامتیاز باشد، مالیات متعلقه بیش از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص حق الامتیاز نخواهد بود.

۳ - اصطلاح «حق الامتیاز» در این ماده به هر نوع وجود وجوء دریافت شده در ازای استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق چاپ و انتشار آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلمهای سینمایی و نوارهای رادیویی و تلویزیونی، هرگونه حق انحصاری اختیاع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، فرمول یا فرآیند سری، یا اطلاعات مربوط به تجارت صنعتی،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترچه

بیانیه

شماره

۱۷/۱۷

تاریخ

پوست

بازرگانی یا علمی، یا استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی اطلاق می‌شود.

۴ - هرگاه مالک منافع حق الامتیاز، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که حق الامتیاز حاصل می‌شود از طریق مقر دائم واقع در آن، فعالیت شغلی داشته باشد، یا در آن دولت متعاهد دیگر از طریق پایگاه ثابت خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می‌شود به طور مؤثری با این مقر دائم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) این موافقنامه مجری خواهد بود.

۵ - حق الامتیاز در یک دولت متعاهد در صورتی حاصل شده تلقی خواهد شد که پرداخت کننده، خود آن دولت، مقامی محلی یا فردی مقیم آن دولت باشد. مع ذلک در صورتی که شخص پرداخت کننده حق الامتیاز، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد در یک دولت متعاهد دارای مقر دائم یا پایگاه ثابتی باشد که حق یا اموال موجود حق الامتیاز به نحوی مؤثر با آن مقر دائم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته و پرداخت حق الامتیاز بر عهده مقر دائم یا پایگاه ثابت مذکور باشد حق الامتیاز در دولت متعاهدی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقر دائم یا پایگاه ثابت مذکور در آن واقع است.

۶ - چنانچه به سبب وجود رابطه‌ای خاص میان پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها با شخص دیگری، مبلغ حق الامتیازی که با درنظرگرفتن استفاده، حق استفاده یا اطلاعاتی که با بت آنها حق الامتیاز پرداخت می‌شود، از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر مجری خواهد بود. در این گونه موارد، قسمت مازاد پرداختی طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فقره

بخش

پیش

شماره ۱۰۹۰۹

ماهیت

ماده

۱۳ - عواید سرمایه‌ای

۱ - عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال اموال غیرمنتقل مذکور در ماده (۶) که در دولت متعاهد دیگر قرار دارد، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲ - عواید ناشی از نقل و انتقال اموال منتقلی که بخشی از وسائل کسب و کار متر دائم مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر می‌باشد، یا اموال منتقل متعلق به پایگاه ثابتی که در اختیار مقیم یک دولت متعاهد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاهد دیگر می‌باشد، شامل عواید ناشی از نقل و انتقال مقر دائم (به تنها بی یا همراه با کل مؤسسه) یا پایگاه ثابت مزبور، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۳ - عواید حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاهد از نقل و انتقال کشتی‌ها، قایق‌ها، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای یا راه‌آهن مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی یا اموال منتقل مرتبط با استفاده از این کشتی‌ها، قایق‌ها، وسایط نقلیه هوایی و یا جاده‌ای یا راه‌آهن، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۴ - عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال سهام یا سایر حقوق شرکتی در شرکتی که دارایی آن به طور مستقیم یا غیرمستقیم عمده‌اً از اموال غیرمنتقل واقع در دولت متعاهد دیگر تشکیل شده است، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۵ - عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد مذکور در بندهای (۱)، (۲)، (۳) و (۴) این ماده فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال دهنده مقیم آن است خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر نسخ

مبحث

شماره ۸۰۴۰۹

تاریخ ۱۳۹۷/۱۱/۲۵

پیوست

ماده ۱۴ - خدمات شخصی مستقل

۱ - درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد به سبب خدمات حرفه‌ای یا سایر فعالیتهای مستقل، فقط در آن دولت متعاهد مشمول مالیات خواهد بود مگر آن که این شخص به منظور ارائه فعالیتهای خود به طور منظم پایگاه ثابتی در دولت متعاهد دیگر در اختیار داشته یا برای دوره یا دوره‌هایی که مجموع آنها بیشتر از یکصد و هشتاد و سه روز در دوره دوازده ماهه باشد در آن دولت متعاهد دیگر حضور داشته باشد. در صورت دارابودن پایگاه ثابت مزبور یا حضور در آن دولت دیگر برای دوره یا دوره‌های فرق الاشعار این درآمد فقط تا حدودی که مربوط به آن پایگاه ثابت بوده یا در طی دوره یا دوره‌های فرق در آن دولت دیگر حاصل شده باشد مشمول مالیات دولت دیگر خواهد بود.

۲ - اصطلاح «خدمات حرفه‌ای» به ویژه شامل فعالیتهای مستقل علمی، ادبی، هنری، پرورشی، آموزشی و همچنین فعالیتهای مستقل پزشکان، مهندسان، کارشناسان، وکلای دادگستری، معماران، دندانپزشکان و حسابداران می‌باشد.

ماده ۱۵ - خدمات شخصی غیرمستقل

۱ - با رعایت مقررات مواد (۱۶)، (۱۸)، (۱۹) و (۲۰) این موافقتنامه، حقوق، مزد و سایر حق‌الرحمه‌های مشابه‌ای که مقیم یک دولت متعاهد به سبب استخدام دریافت می‌دارد فقط مشمول مالیات همان دولت می‌باشد مگر آنکه استخدام در دولت متعاهد دیگر انجام شود که در این صورت حق‌الرحمه حاصل از آن مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲ - علی‌رغم مقررات بند (۱) این ماده، حق‌الرحمه مقیم یک دولت متعاهد به سبب استخدامی که در دولت متعاهد دیگر انجام شده فقط مشمول مالیات دولت نخست خواهد بود مشروط بر آنکه :

الف - جمع مدتی که دریافت کننده در یک یا چند نوبت در دولت متعاهد دیگر

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریں

بیان

شماره ۱۰۴۰۹

تاریخ ۲۷/۱۱/۱۳۹۷

پوست

بسی بردہ است از یکصد و هشتاد و سه روز، در دوره دوازده ماهه‌ای که در سال مالی مربوط شروع یا خاتمه می‌یابد تجاوز نکند، و

ب - حق الزحمه توسط یا از طرف کارفرمایی که مقیم دولت متعاهد دیگر نیست پرداخت شود، و

پ - پرداخت حق الزحمه بر عهده مقر دائم یا پایگاه ثابتی نباشد که کارفرما در دولت متعاهد دیگر دارد.

۳ - علی رغم مقررات پادشاه در این ماده، حق الزحمه پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاهد، در زمینه استخدام در کشتی، قایق، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای و راه آهن مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ماده ۱۶ - حق الزحمه مدیران

حق الزحمه مدیران و پرداختهای مشابه دیگری که مقیم یک دولت متعاهد به لحاظ سمت خود به عنوان عضو هیئت مدیره شرکت مقیم دولت متعاهد دیگر تحصیل می‌نماید، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

ماده ۱۷ - هنرمندان و ورزشکاران

۱ - درآمدی که مقیم یک دولت متعاهد به عنوان هنرمند، از قبیل هنرمند تأثیر، سینما، رادیو یا تلویزیون، یا موسیقیدان، یا به عنوان ورزشکار باست فعالیتهای شخصی خود در دولت متعاهد دیگر حاصل می‌نماید، علی‌رغم مقررات مواد (۱۴) و (۱۵) این موافقنامه مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲ - در صورتی که درآمد مربوط به فعالیتهای شخصی هنرمند یا ورزشکار در سمت خود به آن هنرمند یا ورزشکار تعلق نگرفته و عاید شخص دیگری شود، آن درآمد مشمول مالیات دولت متعاهدی می‌شود که فعالیتهای هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می‌گیرد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر مس

مبنی‌ال

شماره

۱۳۰/۱۷ - ۱

تاریخ

پیوست

۳ - درآمدی که هنرمند یا ورزشکار بابت فعالیتهای خود در چارچوب موافقنامه فرهنگی میان دو دولت متعاهد تحصیل می‌نماید از شمول بندهای (۱) و (۲) این ماده مستثنی می‌باشد.

ماده ۱۸ - حقوق بازنیستگی

۱ - با رعایت مفاد بند (۲) ماده (۱۹) این موافقنامه حقوق بازنیستگی، مستمری و سایر وجوه مشابه پرداختی به مقیم یک دولت متعاهد به ازای خدمات گذشته فقط شامل مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۲ - مع هذا حقوق بازنیستگی، مستمری و سایر وجوه مشابه، مشروط بر آنکه پرداخت توسط مقیم آن دولت دیگر با مقر دائم واقع در آن دولت صورت گیرد شامل مالیات دولت متعاهد دیگر نیز می‌شود.

۳ - علی‌رغم مقررات بند (۱) این ماده حقوق بازنیستگی و سایر موارد پرداختی به موجب طرحهای عمومی که قسمتی از نظام تأمین اجتماعی یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن است، فقط شامل مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۴ - اصطلاح «مستمری» به مبلغ قابل پرداخت معینی اطلاق می‌گردد که در زمانهای مشخص به صورت دوره‌ای در طول عمر یا دوره معین زمانی به موجب تعهد پرداخت به ازای حقوق کامل یا کافی به صورت وجه نقد یا جنس هم ارزش پول پرداخت می‌شود.

ماده ۱۹ - خدمات دولتی

۱ - حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه پرداختی توسط یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن به شخص حقیقی بابت خدمات انجام شده برای آن دولت یا مقام محلی فقط شامل مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود. مع ذلك، در صورتی که خدمات

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر مس

بررسی

شماره

۸۰۴۰۹

تاریخ

پیوست

در دولت متعاهد دیگر و توسط شخص حقیقی مقیم آن دولت انجام شود، این حقوق‌الرحمه‌ها فقط مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر خواهد بود، مشروط بر آنکه آن شخص مقیم:

- تابع آن دولت متعاهد دیگر بوده و یا

- صرفاً برای ارائه خدمات مزبور، مقیم آن دولت نشده باشد.

۲ - حقوق بازنیستگی پرداختی توسط یک دولت متعاهد و یا از محل صندوق ایجاد شده از طرف آن دولت یا مقام محلی آن به فردی درخصوص خدماتی که برای آن دولت و یا مقام محلی مزبور انجام داده است، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۳ - در مورد حقوق و مقرراتی‌های بازنیستگی بابت خدمات ارائه شده درخصوص فعالیت‌های تجاری که یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن انجام می‌دهد مقررات مواد (۱۵)، (۱۶) و (۱۸) این موافقتنامه مجری خواهد بود.

ماده ۲۰ - مدرسین، محصلین و محققین

۱ - وجودی که محصل یا کارآموزی که تبعه یک دولت متعاهد بوده و صرفاً به منظور تحصیل یا کارآموزی در دولت متعاهد دیگر بسر می‌برد، برای مخارج زندگی، تحصیل یا کارآموزی خود دریافت می‌دارد، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر نخواهد بود، مشروط بر آنکه پرداختهای مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود.

۲ - همچنین، حقوق‌الرحمه دریافتی توسط مدرس یا معلمی که تبعه یک دولت متعاهد بوده و به منظور تدریس یا انجام تحقیق علمی برای یک دوره یا دوره‌هایی که از دو سال تجاوز نکند در دولت متعاهد دیگر بسر می‌برد، از مالیات آن دولت متعاهد دیگر معاف خواهد بود، مشروط بر آنکه پرداختهای مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر

حاصل شود. مفاد این بند در مورد حق الزحمه و درآمد حاصل از انجام تحقیقات برای اشخاص و مؤسساتی که دارای اهداف تجاری می‌باشند، مجری نخواهد بود.

ماده ۲۱ - سایر درآمدها

۱ - اقلام درآمد مقیم یک دولت متعاهد که در مواد قبلی این موافقتنامه مورد حکم قرار نگرفته است، صرفاً مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود. مگر در مواردی که درآمد مزبور از منابع واقع در دولت متعاهد دیگر حاصل شده باشد که در این صورت مشمول مالیات آن دولت دیگر نیز می‌شود.

۲ - به استثنای درآمد حاصل از اموال غیر منتقول به نحوی که در بند (۲) ماده (۶) این موافقتنامه تعریف شده است، هرگاه دریافت کننده درآمد، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر از طریق مقر دایم واقع در آن به کسب و کار پردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که درآمد درخصوص آن حاصل شده است با این مقر دائم یا پایگاه ثابت به نحو مؤثری مرتبط باشد، مقررات بند (۱) این ماده مجری نخواهد بود. در این صورت حسب مورد مقررات ماده (۷) یا (۱۴) این موافقتنامه اعمال خواهد شد.

ماده ۲۲ - آئین حذف مالیات مضاعف

۱ - در صورتی که مقیم یک دولت متعاهد درآمدی حاصل کند که طبق مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر شود، دولت نخست اجازه خواهد داد، مبلغی برابر با مالیات بردرآمد پرداختی در آن دولت متعاهد دیگر، از مالیات بردرآمد آن مقیم کسر شود.

مع ذلك، این گونه کسورات نباید از میزان مالیاتی که بیش از کسر، به درآمد مزبور تعلق می‌گرفته، بیشتر باشد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریض

بجای

شماره

۱۳۷۷/۱۱/۹

پیوست

۱

۲ - در صورتی که طبق هر یک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از مالیات آن دولت معاف باشد، دولت مزبور می‌تواند علی‌رغم معافیت، در محاسبه مالیات بر باقی مانده درآمد این مقیم، درآمد معاف شده را منظور کند.

ماده ۲۳ - عدم تبعیض

۱ - اتباع یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر، مشمول هیچ‌گونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگین‌تر یا غیر از مالیات یا الزاماتی است که اتباع دولت متعاهد دیگر تحت همان شرایط مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند بود. علی‌رغم مقررات ماده (۱) این موافقتنامه، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت متعاهد نیستند نیز خواهد بود.

۲ - مالیاتی که از مقر دائم مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر اخذ می‌شود نباید از مالیات مؤسسات آن دولت متعاهد دیگر که همان فعالیت‌ها را انجام می‌دهند نامساعدتر باشد.

۳ - مؤسسات یک دولت متعاهد که سرمایه آنها کلاً یا جزوی به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مالکیت یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاهد دیگر می‌باشد، در دولت نخست مشمول هیچ‌گونه مالیات یا الزامات مربوط به آن، که سنگین‌تر یا غیر از مالیات و الزاماتی است که سایر مؤسسات مشابه در آن دولت نخست مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهد شد.

۴ - به جز در مواردی که مقررات بند (۱) ماده (۹)، بند (۷) ماده (۱۱) یا بند (۶) ماده (۱۲) این موافقتنامه اعمال می‌شود، هزینه‌های مالی، حق الامتیاز و سایر هزینه‌های پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر از لحاظ تعیین میزان درآمد مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترچه

بیان

۱۰۶۰۹ شماره
۱۴۷/۱۱/ - ۱ تاریخ
پیوست

چنانچه به مقیم دولت نخست پرداخت شده بود.

۵ - این مقررات به گونه‌ای تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را ملزم نماید که هر نوع مزایای شخصی، بخشودگی و تخفیف مالیاتی را که به علت احوال شخصیه یا مسؤولیت‌های خانوادگی به اشخاص مقیم خود اعطاء می‌نماید به اشخاص مقیم دولت متعاهد دیگر نیز اعطاء کند.

ماده ۲۴ - آین توافق دو جانبه

۱ - در صورتی که شخص مقیم یک دولت متعاهد برای نظر باشد که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاهد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا نخواهد شد که منطبق با این موافقتنامه نمی‌باشد، صرفنظر از طرق احراق حق پیش‌بینی شده در قوانین ملی دولتها مزبور، می‌تواند اعتراض خود را به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که مقیم آن است، یا چنانچه مورد او مشمول بند (۱) ماده (۲۳) این موافقتنامه باشد به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که تبعه آن است، تسلیم نماید. اعتراض باید طرف سه سال از تاریخ نخستین اطلاع از اقدامی که به اعمال مالیات مغایر با مقررات این موافقتنامه منتهی شده تسلیم شود.

۲ - اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بباید ولی خود نتواند به راه حل مناسبی برسد، برای اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق این موافقتنامه نمی‌باشد، خواهد کوشید که از طریق توافق متقابل با مقام صلاحیتدار دولت متعاهد دیگر موضوع را فیصله دهد.

۳ - مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد تلاش خواهند کرد که کلیه مشکلات یا شباهات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه را با توافق دو جانبه فیصله دهند و همچنین می‌توانند به منظور حذف مالیات مضاعف در مواردی که در این موافقتنامه پیش‌بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

۴ - مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد می‌توانند به منظور حصول توافق در

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فرمان

مبحث اول

۸۰۹۰۹ شماره

۱۴۸/۷ - آنچه

پرست

ماده ۲۵ - تبادل اطلاعات

موارد بندهای پیشین، مستقیماً با یکدیگر ارتباط حاصل کنند مقامات صلاحیتدار با مشورت یکدیگر، آیین‌ها، شرایط، روش‌ها و فنون مقتضی را برای اجرای آیین توافق دوچاره مندرج در این ماده فراهم می‌آورند.

ماده ۲۵ - تبادل اطلاعات

۱ - مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد اطلاعات ضروری برای اجرای مقررات این موافقتنامه یا برای اجرای قوانین داخلی غیرمغایر با این موافقتنامه را که مربوط به مالیات‌های مشمول این موافقتنامه باشد، مبالغه خواهد کرد. مفاد ماده (۱) این موافقتنامه موجب تجدید تبادل اطلاعات مزبور نمی‌شود. هر نوع اطلاعاتی که به وسیله یک دولت متعاهد دریافت می‌شود، به همان شیوه‌ای که اطلاعات بدست آمده تحت قوانین داخلی آن دولت نگهداری می‌شود به صورت محترمانه تلقی خواهد شد و فقط برای اشخاص یا متمامات از جمله دادگاهها و مراجع اداری که به امر تشخیص، وصول، اجراء یا پیگیری اشتغال دارند یا در مورد پژوهش خواهی‌های مربوط به مالیات‌های مشمول این موافقتنامه تصمیم‌گیری می‌کنند، فاش خواهد شد. اشخاص یا متمامات یادشده، اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد، آنان می‌توانند این اطلاعات را در جریان دادرسی‌های علنی دادگاهها با طی تصمیمات قضایی فاش سازند.

۲ - مقررات بند (۱) این ماده در هیچ مورد به نحوی تعبیر نخواهد شد که یک

دولت متعاهد را وادار سازد:

الف - اقدامات اداری خلاف قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعاهد دیگر اتخاذ

نماید.

ب - اطلاعاتی را فراهم نماید که طبق قوانین یا روش اداری متعارف خود یا دولت متعاهد دیگر قابل تحصیل نیست.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر مس

بیان

شماره

تاریخ

پوست

۸۰۹۰۹

تاریخ

پوست

پ - اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشاءی هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه‌ای یا فرآیند تجاری شود یا افشاءی آن خلاف خط مشی عمومی (نظم عمومی) باشد.

ماده ۲۶ - اعضای هیأتهای نمایندگی و مأموریتهای سیاسی و مناصب کنسولی مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالی اعضای هیأتهای نمایندگی و مأموریتهای سیاسی یا مناصب کنسولی که به موجب قواعد عمومی حقوق بین‌الملل یا مقررات موافقتنامه‌های خاص از آن برخوردار می‌باشند، تأثیری نخواهد گذاشت.

ماده ۲۷ - لازم الاجراء شدن

۱ - دولتهای متعاهد طبق قوانین و مقررات خود این موافقتنامه را تصویب و اسناد تصویب را در اسیع وقت مبادله خواهند کرد.

۲ - این موافقتنامه با مبادله اسناد تصویب، قوت قانونی خواهد یافت و مقررات آن در مورد آن قسمت از درآمد که در اول سال تقویمی متعاقب سالی که این موافقتنامه قوت قانونی یافته است یا بعد از آن حاصل می‌شود یا موجود است به مورد اجراء گذارده خواهد شد.

ماده ۲۸ - فسخ

این موافقتنامه تا زمانی که توسط یک دولت متعاهد فسخ نشده لازم الاجراء خواهد بود. هر یک از دولتهای متعاهد می‌تواند این موافقتنامه را از طریق مباری سیاسی، با ارائه یادداشت فسخ، حداقل شش ماه قبل از پایان هر سال تقویمی بعد از دوره پنج ساله از تاریخی که موافقتنامه لازم الاجرا می‌گردد، فسخ نماید. در این صورت، این موافقتنامه در مورد آن قسمت از درآمد که در اول سال تقویمی متعاقب سالی که این یادداشت فسخ

۸۰۹۰۹ شماره
۱۱۷/۱۱ - ۱ تاریخ
پیوست

متن

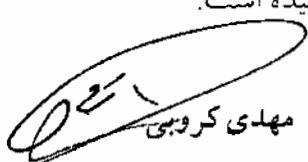
تسلیم شده است یا بعد از آن موجود باشد یا حاصل می‌شود، اعمال خواهد شد.

این موافقنامه در امان در دو نسخه در تاریخ هفتم خرداد ۱۳۸۲ هجری شمسی برابر با بیست و هشتم مه ۲۰۰۳ میلادی به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

امضاء کنندگان زیرکه از طرف دولت متبوع خود مجاز می‌باشند، این موافقنامه را
امضاء نمودند.

از طرف دولت	از طرف دولت
پادشاهی اردن هاشمی	جمهوری اسلامی ایران

لایحه فرق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقنامه شامل مقدمه و بیست و هشت ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و سوم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است.

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی